

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/2/2019
Identifikačné číslo spisu:	7018200915
Dátum vydania rozhodnutia:	05.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7018200915.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti odsúdenému K. G. pre zločin ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 prvá veta, druhý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2019 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. januára 2019, sp. zn. 6Ntc/24/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného K. G. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 24. januára 2019, sp. zn. 6Ntc/24/2018, podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov s použitím § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného K. G. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. Ntc/43/2012.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdený K. G. sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil podaním z 8. februára 2019. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že krajský súd porušil jeho práva, neustanovil mu obhajcu v zmysle § 38, § 40 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí vykonal proti jeho osobe veľký škandál, podvody a justičné intrigy z tohto dôvodu sa proti uzneseniu krajského súdu odvolal. Odsúdený taktiež uviedol, že uznesenie krajského súdu mu do ústavu na výkon trestu bolo doručené až 8. februára 2019 a z tohto dôvodu okamžite odôvodňuje svoju sťažnosť, a to tak, že v rámci konania o jeho podmienenom prepustení nebolo na krajskom súde spravodlivo rozhodnuté. Poukázal na to, že charakteristika zaslaná z ústavu na výkon trestu sa vôbec nezakladá na pravde, najmä čo sa týka disciplinárnych trestov, pretože tieto sú umelo vykonštruované. Z tohto dôvodu odsúdený požiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky nebral tieto disciplinárne tresty do úvahy. Doplnil, že je otcom siedmich maloletých detí, má 54 rokov, žije s nimi v spoločnej domácnosti, chce sa normálne zamestnať a pomôcť celej svojej rodine, keďže táto žije v slabých sociálnych pomeroch. V tejto súvislosti poukázal na to, že aj napriek tomu, že je recidivista, chce sa

konečne začať starať o svoju vlastnú rodinu, o svoje deti a chce konečne žiť na slobode so svojou rodinou.

Na základe uvedeného odsúdený požiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spravodlivo, nebral ohľad na charakteristiku zaslanú z ústavu na výkon trestu, a prepustil ho na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je teda okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu (formálna podmienka podmieneného prepustenia, ktorá u odsúdeného bola naplnená) aj to, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život (materiálna podmienka podmieneného prepustenia).

V posudzovanom prípade sa najvyšší súd stotožňuje s názorom krajského súdu o tom, že odsúdený K. G. splnil iba formálnu podmienku inštitútu podmieneného prepustenia. K tomu, aby žiadosť odsúdenej osoby o podmienčné prepustenie bola úspešná sa však vyžaduje aj splnenie materiálnej podmienky, teda preukázanie toho, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život. Na to, aby súd mohol zodpovedne posúdiť, či odsúdený počas výkonu trestu preukázal polepšenie, je potrebné vychádzať aj z hodnotenia odsúdeného, poskytnutého ústavom na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený výkon trestu odňatia slobody vykonáva. Z tohto dôvodu nie je možné vyhovieť požiadavke odsúdeného týkajúcej sa neprihliadnutia na zaslané hodnotenie jeho osoby z výkonu trestu odňatia slobody. Na druhej strane, nesplnenie materiálnej podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody najvyšší súd (podobne ako krajský súd) nevyvodzuje len z hodnotenia zaslaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody (nachádzajúcim sa na č.l. 35 spisu), ale z komplexného posúdenia všetkých listín, nachádzajúcich sa v predložnom spisovom materiáli, s poukazom najmä na odpis z registra trestov odsúdeného (č.l. 29-30 spisu) a hodnotenia rizika sociálneho zlyhania (č.l. 37-38 spisu). Vychádzajúc z charakteru trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnosti odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj z jeho sklonov k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, keďže trestnej činnosti sa v minulosti dopustil už 14-krát, možno vyvodiť záver, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane trestnú činnosť pácha, pričom nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane trestnej činnosti nedopustí. Uvedené potvrdzuje aj hodnotenie rizika sociálneho zlyhania odsúdeného, z ktorého je zrejmé, že jeho resocializačná prognóza je nepriaznivá a riziko jeho sociálneho zlyhania je vysoké. Najvyšší súd v tejto súvislosti taktiež poukazuje na skutočnosť, že odsúdený už v minulosti bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody rozhodnutím Okresného súdu Košice I z 9. júna 2009, sp. zn. 8Pp 129/09, avšak v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia sa neosvedčil a uznesením Okresného súdu Košice I z 27. januára 2015 mu bol nariadený výkon zvyšku

trestu odňatia slobody. Zo všetkých uvedených skutočností je zrejmé, že u odsúdeného K. G. nie sú splnené podmienky na to, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Vychádzajúc z uvedených skutočností najvyšší súd konštatuje, že u odsúdeného sú síce naplnené formálne podmienky podmiennečného prepustenia, nakoľko došlo v jeho prípade k výkonu dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, avšak nie sú splnené materiálne podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného K. G. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.